

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319.97.54
Fax : + 021 336.85.48
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 139 / 2013
privind soluționarea contestației formulată de
S.C. .X. I.F.N. S.A. din .X.,
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. **906.507/26.03.2013**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. prin adresa nr..X./22.03.2012, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/26.03.2013, asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.A.** cu sediul social în localitatea .X., str.X, nr.X, complex X, corp X, et.X, sector 2, CUI RO X.

Contestația este formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./28.12.2012 prin care s-a stabilit în sarcina societății suma de X de lei reprezentând dobânzi compensatorii, precum și împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./28.12.2012 prin care s-a stabilit în sarcina societății suma de X de lei reprezentând dobânzi compensatorii, deciziile anterior precizate fiind emise de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X..

Contestația formulată împotriva **Deciziilor pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.193 și nr.200** din data de **28.12.2012**, a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207, alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, comunicarea realizându-se la data de 14.02.2013, potrivit confirmării de primire aflată în copie

la dosarul cauzei, iar contestația a fost transmisă Autorității Naționale a Vămirilor la data de 15.03.2013, potrivit înscrisului de pe plicul de expediere poștală aflat la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1), lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, societatea regăsindu-se în anexa nr. 1 la poziția nr. X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală Nr. 1823/2012 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de către **S.C. .X. S.A. .X..**

I. Prin contestație, societatea solicită anularea Deciziilor pentru regularizarea situației nr..X./28.12.2012 și nr..X./28.12.2012 emise de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de **X lei** reprezentând dobânzi compensatorii.

Contestatoarea arată că dobânzile compensatorii stabilite în sarcina sa sunt aferente operațiunilor consemnate în declarațiile vamale nr..X. și nr..X. din data de 05.09.2007 iar aceste operațiuni se referă la importul a două autovehicule având ca țară de origine Coreea de Sud.

Societatea contestatoare consideră că regimul vamal aplicabil bunurilor în cauză este cel de import, cu exonerare totală de la plata sumelor reprezentând datoria vamală.

Contestatoarea susține că în cauză sunt incidente prevederile Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană în care se arată că în cazul admiterii temporare, dacă “încheierea dă naștere unei datorii vamale pentru a păstra echitatea între titularii autorizațiilor stabiliți în actualele state membre și cei stabiliți în noile state membre, se plătesc dobânzi compensatorii la drepturile de import datorate în condițiile legislației comunitare de la data aderării” , citat din Anexa 5 la Protocolul de aderare, Capitolul 4 – Uniunea Vamală, art.16, însă aceste aspecte nu se aplică situației de față întrucât potrivit art.4, pct.13 din Codul Vamal, “datoria vamală reprezintă obligația unei persoane de a plăti cuantumul drepturilor de import sau de export “ iar pct.14

arată că “drepturile de import sunt reprezentate de taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale de plătiți la importul de mărfuri.”

Contestatoarea susține că prevederile art.519 din Regulamentul CEE nr.2454/1993 nu sunt aplicabile în cauză cu atât mai mult cu cât dispozițiile Tratatului de Aderare stabilesc reguli de aplicare specială a prevederilor în cauză.

Totodată, societatea contestatoare invocă prescrierea dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale, având în vedere dispozițiile art.91(1) și (2) din O.G. nr.92/2003, republicată, cu completările și modificările ulterioare, considerând că termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale s-a împlinit la data de 01.01.2013.

În consecință, societatea solicită anularea actelor contestate, în speță Deciziile pentru regularizarea situației nr.X și nr.X din data de 28.12.2012 și a proceselor verbale nr.X și nr.X din data de 28.12.2012, acte emise de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./28.12.2012 și nr..X./28.12.2012 organele vamale ale Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au constatat că la data de 05.09.2007, operațiunile suspensive I X/05.09.2006 și I X/05.09.2006 a societății .X. .X. S.A. au fost închise prin punerea în liberă circulație a 2 autoturisme .X., serie sașiu KL1SF697BX, respectiv KL1SF697BX, cu DVI .X. și DVI .X. și s-a contractat o datorie vamală pentru mărfurile de import sub regim de admitere temporară de X lei pentru fiecare autoturism pentru care se datorează dobânzi compensatorii conform art.519 alin.1 -3 din Regulamentul CEE nr.2454/1993.

Totodată, Deciziile pentru regularizarea situației nr..X./28.12.2012 și nr..X./28.12.2012 au fost emise în temeiul art.78 din Regulamentul CEE nr.2913/1992, a art.519 din Regulamentul CEE nr.2454/93, alin.1-3, a Ordinului Vicepreședintelui A.N.A.F. nr.7982/2006, a Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană ratificat prin Legea nr.157/2005, în cazul regimurilor vamale de admitere temporară începute înainte de aderare și care se încheie după data aderării, a Documentului DG TAXUD nr.1661/2006.

III. Luând în considerare susținerile contestatarii și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatară și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Referitor la excepția ridicată de contestată privind prescripția obligațiilor fiscale stabilite prin Deciziile de regularizare a situației nr..X./28.12.2012 și nr..X./28.12.2012 emise de D.J.A.O.V. .X., cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare datorează obligațiile fiscale stabilite în sarcina sa în condițiile în care acestea au fost comunicate după un termen de 3 ani de la data încheierii regimului vamal suspensiv fără ca organele de inspecție să precizeze existența sau inexistența cazurilor de suspendare sau întrerupere a cursului prescripției.

În fapt, prin declarațiile vamale având ca titular de operațiune **S.C. .X. S.A. .X.**, înregistrate sub nr. I .X./05.09.2006 și I .X./05.09.2006 au fost introduse în România 2 autoturisme X, în regim de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor vamale, în baza contractului de leasing nr. X/29.08.2006 .

La data de 05.09.2007 operațiunile suspensive anterior precizate ale S.C. .X. .X. S.A. au fost închise prin punerea în liberă circulație a autoturismelor .X., cu DVI nr..X. și DVI nr..X. și s-a contractat o datorie vamală pentru mărfurile de import sub regim de admitere temporară de .X. lei pentru care s-au calculate dobânzi compensatorii în sumă de .X. lei, în cuantum de .X. lei pentru fiecare din cele 2 autorurisme.

Astfel, datoria vamală a luat naștere, conform art. 201 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, la data punerii în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import, respectiv data de 05.09.2007 prin DVI nr..X., respectiv DVI nr..X..

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art. 221 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, care prevede :

" 3. Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni în conformitate cu art. 243, pe durata acțiunii",

coroborat cu prevederile art.201 din același act normativ : *"O datorie vamală la import ia naștere prin:*

- (a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau*
- (b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.*

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză “**

Totodată, în speță sunt aplicabile și prevederile art. 7, Teza II din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, act normativ care constituia dreptul comun în materia prescripției în perioada supusă controlului, care prevede : *"Dacă dreptul este sub condiție suspensivă sau cu termen suspensiv, prescripția începe să curgă de la data când s-a împlinit condiția sau a expirat termenul"*.

Se reține că la data de 05.09.2007 operațiunile suspensive înregistrate sub nr. I .X./05.09.2006 și I .X./05.09.2006 ale S.C. .X. .X. S.A. au fost închise prin punerea în liberă circulație a autoturismelor .X., cu DVI nr..X. și DVI nr..X. și s-a contractat o datorie vamală pentru mărfurile de import sub regim de admitere temporară de .X. lei pentru care s-au calculate dobânzi compensatorii în sumă de .X. lei, în cuantum de .X. lei pentru fiecare din cele 2 autorurisme.

Se reține că societatea contestatară ridică excepția prescripției invocând greșit prevederile art.91(1) și (2) din O.G. nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în speță ne aflăm în prezența unei datorii vamale născută după data de 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană, astfel încât se aplică termenul de prescripție de 3 ani reglementat de art. 221 alin. (3) din Regulamentul CEE nr. 2913/1992.

Având în vedere dispozițiile art. 221 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, anterior invocat, potrivit căroră comunicarea către debitor a cuantumului obligațiilor datorate *"nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală"*, se reține că, în speță, prescripția dreptului de a efectua controlul vamal ulterior începe să curgă de la data încheierii regimului vamal suspensiv, data de la care se naște dreptul material la acțiune al autorității vamale, adică data de 05.09.2007.

Se reține că organele vamale precizează la pct. 2.1.1. *"Motivele de fapt"* din cadrul Deciziilor pentru regularizarea situației nr..X./28.12.2012 și nr..X./28.12.2012, la pagina 2, faptul că *" La data de 05.09.2007, [...] s-a contractat o datorie vamală pentru mărfurile de import sub regim de admitere temporară de .X. lei, pentru care se datorează dobânzi compensatorii conform Regulamentul (CEE) nr. 2913/9, art.519, alin.1 – 3.*

Totodată, se reține că, din documentele existente la dosarul cauzei, nu rezultă dacă organele de control vamal au analizat existența sau inexistența unor cauze care ar fi determinat suspendarea sau întreruperea prescripției, cauze prevăzute la art. 13 și art. 16 din Decretul nr. 167/1958 care constituia dreptul comun în materia prescripției, aplicabil în perioada supusă controlului vamal. Astfel, art. 13 din actul normativ anterior menționat prevede :

" Cursul prescripției se suspendă:

a) cît timp cel împotriva căruia ea curge este împiedicat de un caz de forță majoră să facă acte de întrerupere;

b) pe timpul cît creditorul sau debitorul face parte din Forțele Armate ale Republicii Populare Române, iar acestea sînt puse pe picior de război;

c) pînă la rezolvarea reclamației administrative făcută de cel îndreptățit, cu privire la despăgubiri sau restituiri, în temeiul unui contract de transport sau de prestare a serviciilor de poștă și telecomunicații, însă cel mai tîrziu pînă la expirarea unui termen de 3 luni socotit de la înregistrarea reclamației ", iar art. 16, din același act normativ, prevede:

"Prescripția se întrerupe:

a) prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția.

În raporturile dintre organizațiile socialiste, recunoașterea nu întrerupe curgerea prescripției;

b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitrare, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent;

c) printr-un act începător de executare.

Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea."

Se reține că prescripția extinctivă reprezintă un mijloc de stingere a dreptului la acțiune în sens material, prin neexercitarea dreptului de către titularul său în termenul prevăzut de lege și constituie o sancțiune juridică pentru pasivitatea titularului aceluși drept.

Prin urmare, având în vedere cele precizate precum și faptul că din instrumentarea speței de către organele vamale nu rezultă în mod clar data de la care începe să curgă termenul de prescripție al dreptului organelor vamale de a stabili drepturi vamale, respectiv dacă au intervenit cauze de suspendare sau întrerupere a prescripției, organul de soluționare nu se poate pronunța dacă la data controlului era împlinit termenul de prescripție pentru

obligățiile suplimentare stabilite în sarcina contestatarei, motiv pentru care urmează să se desființeze Deciziile pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./28.12.2012 și nr. .X./28.12.2012, emise de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de .X. lei reprezentând dobânzi compensatorii, câte .X. lei pentru fiecare autoturism.

În consecință, având în vedere cele menționate anterior se va face aplicarea prevederilor art.216, alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora :

"Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare" precum și a prevederilor alin. 3¹, potrivit cărora : *"Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare"*, coroborat cu pct. 11.6 din OPANAF nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și se va desființa Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./28.12.2012 și nr..X./28.12.2012 emise de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. în baza Proceselor verbale de control nr..X./28.12.2012 și nr..X./28.12.2012 pentru suma totală de .X. lei reprezentând dobânzi compensatorii, câte .X. lei în sarcina fiecăruia din cele X autoturisme, cu consecința reverificării operațiunilor vamale pentru a se verifica existența sau inexistența elementelor care ar determina suspendarea sau întreruperea prescripției.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii precum și a art. 216, alin. (3) și alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se :

DECIDE

Desființarea Deciziilor pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./28.12.2012 și nr. .X./28.12.2012 emise de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând dobânzi compensatorii, urmând ca organele de control vamal să procedeze la reanalizarea cauzei pentru aceleași declarații vamale, în conformitate cu dispozițiile normative incidente în materie și cu cele precizate în conținutul prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la comunicare.

**DIRECTOR GENERAL,
X**